

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 4To/107/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7118011357
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Homzová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7118011357.3

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Homzovej a sudcov JUDr. Jaroslava Chleboviča a JUDr. Františka Ševčoviča, na verejnom zasadnutí konanom dňa 30. januára 2019, v trestnej veci obžalovaného P. C. pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1,2 písm. d) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e) Tr. zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Košice I zo dňa 12.11.2018 sp.zn. 5T/64/2018 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie obžalovaného P. C..

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Košice I zo dňa 12.11.2018 sp.zn. 5T/64/2018 bol obžalovaný P. C. uznaný vinným zločinom lúpeže podľa § 188 ods.1, ods. 2 písm. d) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e) Tr. zákona na tom skutkovom základe

v Košiciach dňa 24. 12.2017 v čase okolo 23.15 hod. na ul. Vodnej na moste nad ul. Štefánikovou fyzicky napadol S. W., nar. X.X.XXXX, trvale bytom Košice, X. XX tým spôsobom, že jej odrazu chcel vytrhnúť kabelku, ktorú držala v rukách, následkom čoho menovaná spadla na chrbát a obsah kabelky sa jej vysypal na zem, následne si spomedzi vecí, vypadnutých z kabelky, prisvojil mobilný telefón zn. Nokia nezisteného typu a peňaženku, v ktorej menovaná mala odloženú finančnú hotovosť vo výške 50 Eur, kartu poisťovne VŠZP, a.s. a platobnú kartu Slovenskej sporiteľne, a.s. a z miesta činu ušiel, čím takto poškodenej S. W., nar. X.X.XXXX odcudzením vecí spôsobil celkovú škodu vo výške 150 Eur, pričom k jej zraneniu nedošlo

Bol mu za to uložený podľa § 188 ods. 2 Tr. zákona v spojení s § 38 ods. 2, ods. 4 a § 37 písm. m) Tr. zákona trest odňatia slobody vo výmere stopätnásť mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd uložil obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenej S.N. W., nar. X. Y. XXXX, trvale bytom Košice, X. Č.. XX, škodu vo výške 50,- Eur.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. súd poškodenú S.N. W. so zvyškom nároku na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie obžalovaný P. C., prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. Maroša Minčíka. Podané odvolanie obžalovaný odôvodnil tým, že nedopustil sa konania tak, ako je to uvedené v napadnutom rozsudku. Spáchanie skutku poprel a nebol proti nemu produkovaný ani jediný priamy dôkaz, ktorý by ho usvedčoval zo spáchania trestného činu. Poškodená nebola schopná stotožniť osobu páchatela a nie je to možné ani z obrazového záznamu. K oblečeniu

páchateľa v čase spáchania skutku uviedla, že tento mal oblečené niečo vojenské maskáčové a nie dlhú tmavú bundu, ako je to uvedené v obžalobe a napadnutom rozsudku. Páchateľ mal podľa výpovede poškodenej utekať smerom do parku, čo je presne opačný smer, ako býva svedok F. A.. Výrok o vine obžalovaného je postavený na výpovedi nepriameho svedka F. A., odsúdeného dílera drog. Skutočnosť, že svedok F. A. pri vykonanej rekognícii a tiež na hlavnom pojednávaní označil osobu obžalovaného, ktorá u neho nechala predmetnú peňaženku, nemožno považovať za dôkaz, ktorý by preukazoval spáchanie skutku obžalovaným. Obžalovaný tvrdí, že predmetnú peňaženku mu odovzdali neznámi chlapi. Obžalovaný navštívil svedka A. v noci za účelom nákupu drog a nie za účelom zbavenia sa predmetov, ktoré by boli spôsobilé ho identifikovať ako páchatel'a lúpeže. Tak isto skutočnosť, že peňaženka bola poškodenej vrátená prostredníctvom svedka P. F., známeho svedka F. A. je vo vzťahu ku preukázaniu viny obžalovaného absolútne irelevantná. Navrhol, aby rozsudok Okresného súdu Košice I bol v celom rozsahu zrušený.

K odvolaniu obžalovaného sa vyjadril prokurátor tak, že nestotožňuje sa s argumentáciou obžalovaného o nesprávnosti napadnutého rozsudku. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva ucelená reťaz dôkazov, ktorá preukazuje spáchanie skutku obžalovaným tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozsudku. Prokurátor s odôvodnením napadnutého rozsudku sa v plnom rozsahu stotožňuje. Spáchanie skutku je objektivizované najmä výsluchmi svedkyne poškodenej S. W., svedka F. A., ako aj obrazovým záznamom, ktorý zachytáva priebeh spáchania skutku. Uvedené dôkazy jednoznačne preukazujú, že skutok sa stal, je trestným činom a spáchal ho obžalovaný. Čo sa týka námietok obhajoby, ktoré sú uvedené v odôvodnení odvolania obžalovaného a ktoré sa týkajú nesprávneho vyhodnotenia niektorých dôkazov okresným súdom, s týmito dôkazmi sa okresný súd podrobne vysporiadal v odôvodnení napadnutého rozhodnutia.

Krajský súd na podklade takto podaného odvolania podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Okresný súd predpísaným spôsobom a v súlade s ustanovením Trestného poriadku upravujúcim dokazovanie na hlavnom pojednávaní vykonal všetky dostupné dôkazy potrebné pre poznanie skutkových okolností nevyhnutných pre objasnenie vecí a spravodlivé rozhodnutie. Prvostupňový súd vykonané dôkazy vyhodnotil podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu, jednotlivito i v ich súhrne, logickým a zároveň aj podrobne a presvedčivo odôvodneným spôsobom, ktorému z hľadiska pravidiel stanovených pre hodnotenie dôkazov tak, ako sú uvedené v ustanovení § 2 ods. 12 Tr. por. nemožno nič vytknúť. Na tomto základe potom prvostupňový súd vyvodil z dôkazov o podstate súdeného činu skutkové zistenia, ktoré sú správne.

Obžalovaný poprel spáchanie činu a na svoju obranu uviedol, že peňaženku poškodenej mu dali dvaja neznámi chlapi. Obrana obžalovaného o dvoch páchatel'och, ktorí mu dali peňaženku poškodenej bola vyvrátená obrazovým záznamom, z ktorého je zrejmé, že páchatel' bol len jeden a konal sám a sám aj ušiel z miesta činu. Poškodená aj svedok A. uviedli, že páchatel' mal oblečenú tmavú dlhšiu bundu, olemovanú kapucňu s kožušinou. Svedok A. vypovedal, že obžalovaný pribehol k nemu zadýchaný a nechal si u neho svoju bundu a peňaženku červenej farby o ktorej zistil, že patrí poškodenej a požiadal ho, aby nikomu nič nehovoril. Peňaženka bola vrátená poškodenej S. W. prostredníctvom svedka P. F..

Zo zápisnice o ohliadke miesta činu spolu s fotodokumentáciou a z kamerového záznamu je zrejmé, že páchatel' mal na sebe oblečenú dlhú čiernu vetrovku s kapucňou, na ktorej bola kožušina. Kapucňu mal po celý čas na hlave a nebolo mu vidieť do tváre. Túto vetrovku popísal svedok F. A., že ju nechal u neho obžalovaný a túto vetrovku svedok F. A. zanesol obžalovanému asi dva dni po skutku ku predajni Fresh na Mlynskej ulici. Túto vetrovku popísala aj S. W. vo svojej výpovedi.

Ani odvolací súd nezistil u týchto svedkov dôvody, pre ktoré by ich výpovede hodnotil ako nevierohodné, nepravdivé a tendenčné. Na základe znaleckého vyšetrenia z odvetvia zdravotníctva a farmácia, z odboru psychiatria znalkyňou MUDr. Kornéliou Fabiškovou vyplynulo, že u obžalovaného nebola zistená žiadna duševná choroba ani porucha v zmysle psychózy, obžalovaný bol schopný rozpoznať nebezpečenstvo a protiprávnosť svojho konania, jeho pobyt z hľadiska psychiatrického, nie je pre spoločnosť nebezpečný.

Odvolací súd vzhľadom na vykonané dôkazy dospel k záveru, že výrok o vine obžalovaného P. C. bol založený na presvedčivých dôkazoch, ktoré nepripúšťajú inú alternatívu skutkového deja, než aký bol na základe týchto dôkazov prvostupňovým súdom ustálený v napadnutom rozsudku.

Krajský súd sa stotožnil s argumentáciou prvostupňového súdu uvedenou v napadnutom rozsudku, pokiaľ ide o právne posúdenie konania obžalovaného P. C., ako zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1,2 písm. d) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods.1 písm. e) Tr. zák. , lebo proti osobe vyššieho veku použil násilie a zmocnil sa tak cudzej veci, konania sa dopustil v priamom úmysle , pretože chcel spôsobom uvedeným v Trestnom zákone porušiť záujem chránený týmto zákonom.

Odvolací súd nezistil pochybenie prvostupňového súdu, ani pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu. Trest, ktorý bol obžalovanému P. C.Á. uložený okresným súdom zodpovedá zákonným hľadiskám uvedeným v § 34 ods. 4, § 38 ods. 4 Tr. zák. Osoba obžalovaného P. C. je v napadnutom rozsudku hodnotená plne v súlade s výsledkami vykonaného dokazovania.

Okresný súd správne prihliadal na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, prevahu príťažujúcich okolností a uložil obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere 115 mesiacov nepodmienečne.

Aj zaradenie obžalovaného P. C. na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia je v súlade s ustanovením § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák., pretože obžalovaný bol pred spáchaním teraz posudzovaného trestného činu v posledných desiatich rokoch vo výkone trestu pre iným úmyselný trestný čin.

Keďže odvolací súd nezistil žiadne pochybenie v postupe a rozhodnutí prvostupňového súdu, rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovvej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.